

Barndommens litteratur

Venner. Den amerikanske forfatter Robert Arthur havde et godt tag i Informations filmanmelder, da denne var dreng. De tre drenge Jupiter, Pete og Bob tog ud på eventyr i 'De tre detektiver'-bøgerne, og Christian Monggaard tog med. Foto: Coveret af 'The Three Investigators in The Mystery of the Fiery Eye' fra 1967 af Robert Arthur. Illustreret af Harry Kane, udgivet af Random House

De tre detektiver og mig

Nostalg. Et dansk forlag er begyndt at udgive bøger med 'De tre detektiver', og Informations filmredaktør drømmer sig tilbage til dengang, han var på mange spændende eventyr sammen med Jupiter, Pete og Bob

af Christian Monggaard

Dengang jeg var dreng, havde jeg tre rigtig gode venner. De var lidt ældre end mig og så uendeligt meget mere cool. Jeg boede i Herning, de boede i en lille by, Rocky Beach, på Californiens stillehavs-kyst ikke langt fra Los Angeles og Hollywood. Og så var de detektiver. De havde endda fået trykt visitkort med deres navne og tre spørgsmålstegn, som symboliserede det ukendte, mysterierne og de spørgsmål, som de tre stillede, når de fik en ny sag.

Det kunne næsten ikke blive mere sejt. Eller jo, det kunne det faktisk godt. Jupiter, Pete og Bob, som mine venner hed, havde et hemmeligt hovedkvarter, som ingen andre end de vidste, hvor lå, og som man kun kunne komme ind i ad tre forskellige, hemmelige indgange.

Hovedkvarteret var en gammel beboelsesvogn, som stod gemt under en masse gammelt skrammel på Titus Jones' skrammelplads. Titus var Jupiters noget excentriske onkel, og sammen med sin kone, tante Mathilda, havde han altså en skrammelplads, der var lidt af et slaraffenland for en fantasifuld dreng som mig.

Almindelige drenge

Den kvikke læser har selvfølgelig regnet ud, at Jupiter, Pete og Bob ikke rigtig var mine venner. Det var bare noget, jeg forestillede mig. De hand-

lekræftige drenge var nemlig hovedpersonerne i en serie bøger for børn og unge, *Alfred Hitchcock og de tre detektiver*, som begyndte at udkomme i USA i 1960'erne og siden spredte sig til det meste af verden.

I Danmark havde vi Jan, Kim og Puk, i Storbritannien havde man *De fem* og alle Enid Blytons øvrige bogserier om raske piger og drenge på eventyr, i USA havde man Nancy Drew og Hardy-drene, og *De tre detektiver* var et slags modstykke til disse to seriers privilegerede hovedpersoner. Jupiter, Pete og Bob var ikke ligefrem arbejderklasse, men de var dog helt almindelige drenge, der levede et helt almindeligt liv – når de altså ikke lige opklarede spagede sager – og virkeligheden i skikkelse af f.eks. tante Mathilda eller Bobs arbejde på det lokale bibliotek havde det med at komme i vejen for deres virketrang. Det er længe siden, at der sidst udkom en *De tre detektiver*-bog på dansk, men det gør det ny-startede Forlaget Zoom noget ved. Sidst i april udgav det hele tre nye afslagsen, *Mobiltelefonens forbandelse*, *Spøgelsesskibet*, *Det spøger på nettet*, til august kommer der endnu flere, og de er alle sammen skrevet i Tyskland! Mere om det om lidt.

Detektivdrømme

Det meste af det tekniske understyr, som *De tre detektiver* havde installeret i deres ho-

vedkvarter og brugte i detektivarbejdet, kom fra skrammelpladsen og var blevet repareret af Jupiter, der boede hos sin onkel og tante og var skrap til den slags. Jupiter var i det hele taget skrap til mange ting. Han var førstedetektiv og hjernen i foretagendet. Han var lidt for tyk og kompenserede ved at træne sine små grå.

Pete var andendetektiv og trekløverets atletiske medlem. Han var også lidt af en bangebukk, som dog godt kunne mande sig op, hvis det virkelig gjaldt. Hans far arbejdede med *special effects* i et af de store Hollywood-studier. Bob var lidt af en bogorm – ligesom mig. Hans far var journalist, og man må sige, at Bob slægtede ham på. Han stod for *De tre detektivers* research og holdt styr på et arkiv med de sager, de opklarede.

Sager var der en del af, og jeg følte mig som en slags uofficiel fjerdedetektiv. Sammen opklarede vi mangen et forbløffende mysterium, der involverede stammende papegøjer, forsvundne stumfilmstjerner, hviskende mumier, uhyggelige skatteøer, grønne spøgelser og forfaldne forlystelsesparker. Kedeligt var det bestemt ikke, og *De tre detektiver* var – sammen med *Sherlock Holmes* – noget af det første, jeg læste i mit liv.

Historierne var enkle, humoristiske og elementært spændende, hvilket forment-

lig er en væsentlig del af forklaringen på, at jeg dengang drømte – og indimellem stadig drømmer – om selv at blive detektiv.

Hitchcock præsenterer

Manden bag *De tre detektiver* var den amerikanske forfatter Robert Arthur. Op gennem 1930'erne bidrog han til alskens pulp-magasiner med besnærende navne som *Amazing Stories*, *Thrilling Detective*, *Startling Stories*, *The Phantom Detective* og *Black Mask*, og i 1940'erne begyndte han at lave radio. De næste 10-15 år skrev og producerede han mere end 500 afsnit af egne og andres detektiv-, thriller-, spændings-, mysterie-radioføljetoner.

I 1959 flyttede Robert Arthur fra New York til Hollywood, hvor han i tre år arbejdede som manuskriptforfatter på tv-serien *Alfred Hitchcock Præsenterer*. Serien blev produceret af den berømte instruktør selv, som også – med vanlig sans for selviscenesættelse og reklame – introducerede hvert afsnit med et par ildevarslen og vittige replikker. Arthur var desuden redaktør på nogle af de antologier med gyser- og krimifortællinger, Random House udgav under fællestitlen *Alfred Hitchcock Præsenterer* – faktisk skrev han Hitchcocks muntert-makabre indledninger.

Da Arthur i 1962 besluttede sig for at skrive sin egen krimiserie møntet på et ungt

publikum, spurgte han Hitchcock, om ikke han ville være en slags frontfigur og dermed øge seriens profil. Hitchcock sagde ja – han fik penge for det – og omslagene til de 10 bøger om *Alfred Hitchcock og De tre detektiver*, som Robert Arthur nåede at skrive inden sin død i 1969, prydes af filminstruktørens velkendte kontrafej, og bøgerne begynder med 'hans' introduktion til Jupiter, Pete og Bob og den forestående sag.

Moderne virkelighed

Da Robert Arthur døde, overtog forskellige andre forfattere serien, og i alt udkom der 43 bøger om *De tre detektiver*, inden læserinteressen ebbede ud, og serien blev stoppet af forlaget, Random House. Hitchcock optrådte i de første 30 bøger, men blev ved sin død udskiftet med den fiktive krimiforfatter Hector Sebastian, som også i senere genudgivelser af de gamle bøger blev skrevet ind i stedet for Hitchcock.

De tre detektiver havde dedikeret fans i mange lande verden over, men ingen steder blev serien så populær som i Tyskland. Et tysk forlag fik lov til at udgive nyskrevne historier – mere end 150 er det blevet til, og de foregår også i Rocky Beach – ligesom man i Tyskland har produceret mere end 130 hørespil og to engelsksprogede spillefilm baseret på *De tre detektiver*.

Det er de tyske bøger, som

Forlaget Zoom er begyndt at udgive på dansk, og selv om jeg ikke er helt så begejstret for de nye historier, som jeg var for de gamle – nostalgi er en stærk følelse – er de nogenlunde tro mod originalerne, samtidig med at de foregår i en genkendelig, moderne virkelighed med computere og mobiltelefoner.

Fans har på internettet givet *De tre detektiver* nyt liv; spørgsmålet er dog, om Jupiter, Pete og Bobs forholdsvis jordbundne eventyr kan fange en ny generation af unge boglæsere, som er flasket op med mere flyvsk *fantasy* a la *Harry Potter* og *Twilight*.

Men på Midsjælland sidder en snart midaldrende filmanmelder og overvejer at droppe skriveriet og i stedet åbne Monggaards Detektivbureau.

cmc@information.dk

De tre detektiver

- De tre detektiver udgives af Forlaget Zoom, www.forlagetzoom.dk
- Se i øvrigt:
www.detredetektiver.dk
www.threeinvestigators-books.com
3investigators.home-stead.com
www.threeinvestigators.net
www.rocky-beach.com